

„Moje soukromí, nešťourat!“

Hned název mně učaroval (silně roztažený úsměv na tváři). Hlavně to nešťourat, velmi nadčasové slovo, řekla bych ironicky. Nicméně pointa budoucího textu na této straně je zcela jiná. Podívám se do nitra názvu samotného. Zaměřím se na zneužívání osobních dat na internetu.

Celkově to vypadá velmi bezpečně a nevinně. Založíte si účet, všude po ploše krouží několik ikonek, zdání bezpečného internetu, a vy si mylně myslíte, že je všechno v pořádku. Ale mezitím co vy vypisujete vaše osobní údaje, se do všech systémů planety zapisuje vaše jméno. Všichni vědí, že existujete a vy už nic nesmažete a nic neskrýjete, i když se vám zjeví ikonka s tím, že je obsah vymazán a vy si oddechnete. Nic takového. Stále tam ten obsah je, pouze jej nevidíme. Potom už je každý váš krok na internetu monitorován. Je to snad kvůli případným teroristickým atentátům? Proto, aby byly jednotky FBI, OSN připraveny? Nebo se nás snad systém dnešní doby snaží dostat pod kontrolu? Můžeme jen spekulovat. Nicméně, ať je to jakkoliv, stejně jsme ve všem omezeni a nemáme žádné soukromí. Moje představa toho, jak vše probíhá, je taková: založíte si účet na nějaké nejmenované stránce. Proces ukládání dat po celé zeměkouli se začne spouštět. Budou kontrolovat nejen každý váš krok, ale i každé slovo, které vyprodukuje na klávesnici. A když se tam budou opakovat slova: bomba, terorista či útok, tak se na vás zaměří a je jedno, jakým jazykem hovoříte. Najdou vás a budou vás sledovat do doby, než se jim jejich podezření vyvrátí či potvrdí.

To vše mne přivádí k častým případům „vtipných“ krádeží účtů na sociálních sítích, kde o vás poté zveřejní velmi „pravdivé“ informace. Například: „Jsem gay. Miluji..... Hitler je bůh. Podporuji nacismus.“ Většinou tito pisatelé vytváří velmi rozmanité a hlavně duchaplné výmysly. Takové „vtípky“ mají i tmavá zákoutí. Jak lidé reagují na příspěvky, které jim byly adresovány? Jak může reagovat člověk, který byl zneužit? Bude ve svém malém pokojíčku někde v rohu schoulený, zakrytý dekou a bude přemýšlet či plakat nad tím, co udělal vlastně špatně? Jak lehce pak vznikají doživotní následky (např. v podobě paranoie či „asociálnosti“).

Na vině psychických problémů je situace, která nastane poté. Informace bude zneužita. Lidé si velmi rádi zapamatují „legrační“ příspěvek. A nebudou se bát ho šířit dál, budou zesměšňovat/ponižovat člověka, který byl pouze obětí nikoli tvůrcem. Problémy jsou na světě.

Nejdůležitější ze všeho je být si vždy vědom toho, co vlastně na internetu děláme. Kam se registrujeme, co kam píšeme, protože vše má i stinnou stránku. Teď si myslíte, že když napíšete něco na sociální síť, nic se nemůže stát. Uvědomte si však, že jak snadno vyhledáte někoho vy, stejně tak rychle vyhledá on vás. Musíte předvídat, že celý internet je zaset lidmi a viry, kteří vás můžou všemi směry vyždímat, jak z pohledu finančního, tak duševního.

Nic není zadarmo a tentokrát je to za cenu vašeho soukromí.

Nela Janušková, 15 let

